

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเชิงทดลอง เรื่อง “ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตรังคริสเตียนศึกษา จังหวัดตรัง” มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้ 1) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมยุติธรรมของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม และกลุ่มควบคุมที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ 2) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมยุติธรรมของนักเรียนกลุ่มทดลองที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนเองต่างกัน และ 3) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมยุติธรรมของนักเรียนกลุ่มทดลองที่มีภูมิหลังทางชีวสังคมต่างกัน โดยนำเสนอข้อมูล ดังนี้

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่พบนัยสำคัญทางสถิติจะแสดงด้วยสัญลักษณ์ ดังนี้

* แสดงว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แสดงว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อายุระหว่าง 13 - 15 ปี จำนวน 60 คน ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนตรังคริสเตียนศึกษา จังหวัดตรัง การวิเคราะห์ในส่วนนี้เพื่อให้เข้าใจกลุ่มตัวอย่าง และภูมิหลังทางชีวสังคมของกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลที่อยู่ในระดับนามบัญญัติ (nominal) ใช้การคำนวณร้อยละ (%) ข้อมูลที่อยู่ในระดับอันตรภาค (interval) หรืออัตราส่วน (ratio) ใช้วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้วิเคราะห์ลักษณะพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.1 - 4.3

ตารางที่ 4.1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำแนกตามเพศ

เพศ	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	จำนวน (30 คน)	ร้อยละ	จำนวน (30 คน)	ร้อยละ
ชาย	22	73.33	16	53.33
หญิง	8	26.67	14	46.67

จากตารางที่ 4.1 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ กลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน เป็นเพศชาย จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 73.33 และเพศหญิง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 ส่วนกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน เป็นเพศชาย จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 และเพศหญิง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67

ตารางที่ 4.2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ย

ผลการเรียนเฉลี่ย	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	จำนวน (30 คน)	ร้อยละ	จำนวน (30 คน)	ร้อยละ
ตั้งแต่ 2.49 ลงมา	11	36.67	6	20
ตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป	19	63.33	24	80

จากตารางที่ 4.2 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ย ในปีการศึกษา 2552 กลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน มีผลการเรียนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.49 ลงมา จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.67 และผลการเรียนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 63.33 ส่วนกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน มีผลการเรียนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.49 ลงมา จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และผลการเรียนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 80

ตารางที่ 4.3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำแนกตามรายได้ของครอบครัว

รายได้ ของครอบครัว	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	จำนวน (30 คน)	ร้อยละ	จำนวน (30 คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 10,000 บาท	7	23.33	6	20
ตั้งแต่ 10,000 บาท ขึ้นไป	23	76.67	24	80

จากตารางที่ 4.3 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้ของครอบครัว ซึ่งเป็นรายได้ของสมาชิกทุกคนในครอบครัวต่อเดือน นำมาแบ่งเป็น 2 ระดับ คือ รายได้ต่ำ และรายได้สูง กำหนดให้นักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท เป็นผู้ที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำ และนักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้ตั้งแต่ 10,000 บาทขึ้นไป เป็นผู้ที่ครอบครัวมีรายได้สูง โดยกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน มีรายได้ของครอบครัวน้อยกว่า 10,000 บาท จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33 และมีรายได้ของครอบครัวตั้งแต่ 10,000 บาทขึ้นไป จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 76.67 ส่วนกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน มีรายได้ของครอบครัวน้อยกว่า 10,000 บาท จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และมีรายได้ของครอบครัวตั้งแต่ 10,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 80

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นผลมาจากการทดลอง โดยมีเป้าหมายสำคัญที่จะตรวจสอบสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ 3 ข้อ เนื่องจากได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างเข้ากลุ่ม (Random Assignment) จึงสามารถเลือกสถิติวิเคราะห์ที่เหมาะสมได้ ซึ่งสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ใช้การเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที่แบบอิสระ (t-test Independent) และการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง ใช้สถิติการทดสอบค่าที่แบบไม่อิสระ (t-test Dependent) ส่วนการวิเคราะห์ตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 และ 3 ใช้สถิติการวิเคราะห์หาความแปรปรวน 2 ทาง (2 way ANOVA) การวิเคราะห์ทางสถิตินี้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป คำนวณโดยคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล ซึ่งจะได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมยุติธรรมของนักเรียนระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรมกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ

การวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 1 ที่ว่า “นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม จะมีพฤติกรรมยุติธรรมสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ” การวิเคราะห์โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที่แบบอิสระ ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมยุติธรรม ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.4 - 4.5 ดังนี้

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมยุติธรรมก่อนการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ค่าสถิติ		
		(\bar{X})	(SD)	t
กลุ่มทดลอง (ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม)	30	138.73	16.17	.94
กลุ่มควบคุม (ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ)	30	134.37	19.53	

จากตารางที่ 4.4 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมยุติธรรมก่อนการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติทดสอบค่าที่แบบอิสระ ได้ค่าที่เท่ากับ .94 ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติ

ผลที่พบในส่วนนี้ สรุปได้ว่า ก่อนการทดลอง ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ มีพฤติกรรมยุติธรรมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมยุติธรรมหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ค่าสถิติ		
		(\bar{X})	(SD)	t
กลุ่มทดลอง (ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม)	30	154.80	13.82	4.49**
กลุ่มควบคุม (ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ)	30	136.80	17.08	

จากตารางที่ 4.5 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมยุติธรรมหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้สถิติทดสอบค่าทีแบบอิสระ ได้ค่าที่เท่ากับ 4.49 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มเปรียบเทียบพบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 154.80 สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 136.80

ผลที่พบในส่วนนี้ สรุปได้ว่า นักเรียนที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม มีพฤติกรรมยุติธรรมสูงกว่านักเรียนที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ ซึ่งผลเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ที่ว่า “นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม จะมีพฤติกรรมยุติธรรมสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่น ๆ”

ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมยุติธรรมก่อนและหลังการทดลองของนักเรียน
กลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม

กลุ่มทดลอง (ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม)	จำนวน (คน)	ค่าสถิติ		
		(\bar{X})	(SD)	t
ก่อนการทดลอง	30	138.73	16.17	9.11**
หลังการทดลอง		154.80	13.82	

จากตารางที่ 4.6 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบพฤติกรรมยุติธรรมก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สถิติทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ ได้ค่าที เท่ากับ 9.11 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย พบว่า หลังจากนักเรียนกลุ่มทดลองได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 154.80 สูงกว่าก่อนการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม คือ เท่ากับ 138.73

ผลที่พบในส่วนนี้ สรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มทดลองหลังการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม มีพฤติกรรมยุติธรรมสูงกว่าก่อนการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม

2.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมยุติธรรมของนักเรียนกลุ่มทดลองเมื่อพิจารณาตามตัวแปรการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรมกับลักษณะมุ่งอนาคตและความมุ่งมั่น

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ที่ว่า “นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและความมุ่งมั่นสูง หลังการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม จะมีพฤติกรรมยุติธรรมสูงกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและความมุ่งมั่นต่ำ” สมมติฐานการวิจัยข้อนี้คาดว่า หลังการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและความมุ่งมั่นสูง น่าจะมีพฤติกรรมยุติธรรมสูงกว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและความมุ่งมั่นต่ำ การวิเคราะห์โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง (2 way ANOVA) ซึ่งการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรมเป็นตัวแปรอิสระตัวแรก และลักษณะมุ่งอนาคตและความมุ่งมั่นเป็นตัวแปรปัจจัยเชิงเหตุสมทบ การวิเคราะห์ให้ความสนใจกับปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการได้ใช้

ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรมกับตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนเป็นสำคัญ

ตัวแปรดังกล่าวมีคะแนนเป็นค่าต่อเนื่อง ต้องทำเป็นตัวแปรแบ่งกลุ่ม (nominal) ได้ แปลงตัวแปรเหล่านี้ใหม่โดยใช้ค่าเฉลี่ยเป็นค่าแบ่ง คือ คะแนนต่ำสุดถึงค่าเฉลี่ย กำหนดให้เป็นกลุ่มต่ำ และคะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ย กำหนดให้เป็นกลุ่มสูง ดังนี้

การได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม ตัวแปรนี้มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 126 - 180 คะแนน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 154.80 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 13.81 แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง นักเรียนที่มีคะแนนระหว่าง 126 - 154 คะแนน จัดเป็นนักเรียนกลุ่มทดลองที่อยู่ในกลุ่มที่มีพฤติกรรมยุติธรรมต่ำ จำนวน 15 คน นักเรียนที่มีคะแนนระหว่าง 155 - 180 คะแนน จัดเป็นนักเรียนกลุ่มทดลองที่อยู่ในกลุ่มที่มีพฤติกรรมยุติธรรมสูง จำนวน 15 คน

ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ตัวแปรนี้มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 62 - 120 คะแนน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 91.86 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 14.89 แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มรวมเป็นตัวแบ่ง นักเรียนที่มีคะแนนระหว่าง 62 - 92 คะแนน จัดเป็นนักเรียนกลุ่มทดลองที่อยู่ในกลุ่มที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ จำนวน 14 คน นักเรียนที่มีคะแนนระหว่าง 93 - 120 คะแนน จัดเป็นนักเรียนกลุ่มทดลองที่อยู่ในกลุ่มที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง จำนวน 16 คน

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทางของพฤติกรรมยุติธรรมของนักเรียนกลุ่มทดลอง เมื่อพิจารณาตามตัวแปรการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรมกับลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ผลการวิเคราะห์ ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมยุติธรรมของนักเรียนกลุ่มทดลอง เมื่อพิจารณาตามตัวแปรการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรมกับลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน

Source of variation	df	SS	MS	F	Sig
(ก) x (ข)	1	.55	.55	.00	.93
ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน (ข)	1	399.21	399.21	5.74*	.02
การได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม (ก)	1	1988.06	1988.06	28.58**	.00
ความคลาดเคลื่อน	26	1808.78	69.57		
รวม	29	5536.80			

จากตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง ของพฤติกรรมยุติธรรมของนักเรียนกลุ่มทดลอง พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาตามการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม พบว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาตามลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน และเมื่อพิจารณาตามตัวแปรการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรมกับลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน พบว่าการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม ไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันต่อพฤติกรรมยุติธรรม

ผลที่พบไม่สนับสนุนสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ที่ว่า “นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง หลังการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม จะมีพฤติกรรมยุติธรรมสูงกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ”

2.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมยุติธรรมของนักเรียนกลุ่มทดลองเมื่อพิจารณาตามตัวแปรการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรมกับภูมิหลังทางชีวสังคม

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ที่ว่า “นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีเพศ ผลการเรียนเฉลี่ย และรายได้ของครอบครัวต่างกัน หลังการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม จะมีพฤติกรรมยุติธรรมแตกต่างกัน”

สมมติฐานการวิจัยข้อนี้คาดว่า การที่นักเรียนมีภูมิหลังทางชีวสังคม 3 ประการ ได้แก่ เพศ ผลการเรียนเฉลี่ย และรายได้ของครอบครัวแตกต่างกัน หลังการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม จะมีพฤติกรรมยุติธรรมแตกต่างกัน การวิเคราะห์จะใช้สถิติการวิเคราะห์ความ

แปรปรวน 2 ทาง (2 way ANOVA) ซึ่งมีการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรม
 ยุติธรรมเป็นตัวแปรอิสระตัวแรก และภูมิหลังทางชีวสังคม (เพศ ผลการเรียนเฉลี่ย และรายได้ของ
 ครอบครัว) ครั้งละตัวแปรเป็นตัวแปรปัจจัยเชิงเหตุผล การวิเคราะห์ให้ความสนใจกับ
 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม กับตัวแปร
 ภูมิหลังทางชีวสังคมเป็นสำคัญ

ตัวแปรภูมิหลังทางชีวสังคมที่นำมาเป็นตัวแปรปัจจัยเชิงเหตุผลพบ ในการ
 วิเคราะห์ครั้งนี้ ได้แก่

- 1) เพศ แบ่งเป็น เพศชายกับเพศหญิง
- 2) ผลการเรียนเฉลี่ย นำมาแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มต่ำ และกลุ่มสูง กำหนดให้
 นักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.49 ลงมา เป็นผู้ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยต่ำ และนักเรียนที่มี
 ผลการเรียนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป เป็นผู้ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสูง
- 3) รายได้ของครอบครัว นำมาแบ่งเป็น 2 ระดับ คือ รายได้ต่ำ และรายได้สูง
 กำหนดให้นักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท เป็นผู้ที่ครอบครัวมีรายได้ต่ำ และ
 นักเรียนที่ครอบครัวมีรายได้ตั้งแต่ 10,000 บาทขึ้นไป เป็นผู้ที่ครอบครัวมีรายได้สูง

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทาง พฤติกรรมยุติธรรมของนักเรียนกลุ่ม
 ทดลอง เมื่อพิจารณาตามตัวแปรการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรมกับ
 ภูมิหลังทางชีวสังคม ผลการวิเคราะห์ ดังตารางที่ 4.8 - 4.10

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมยุติธรรมของนักเรียนกลุ่มทดลอง
 เมื่อพิจารณาตามตัวแปรการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม
 กับเพศ

Source of variation	df	SS	MS	F	Sig
(ก) x (ข)	1	108.06	108.06	1.34	.25
เพศ (ข)	1	2.01	2.01	.03	.87
การได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม (ก)	1	2000.77	2000.77	24.77**	.00
ความคลาดเคลื่อน	26	2100.13	80.77		
รวม	29	5536.80			

จากตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทางของพฤติกรรมยุติธรรมของนักเรียนกลุ่มทดลอง พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาตามการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม ซึ่งเป็นผลที่พบแล้วในสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาตามเพศ แสดงว่าเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมยุติธรรมไม่แตกต่างกัน และไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรมกับเพศ

ผลที่พบสรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีเพศแตกต่างกัน หลังการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม มีพฤติกรรมยุติธรรมไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลดังกล่าวไม่สนับสนุนสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ที่ว่า “นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีเพศ ผลการเรียนเฉลี่ย และรายได้ของครอบครัวต่างกัน หลังการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม จะมีพฤติกรรมยุติธรรมแตกต่างกัน”

ตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมยุติธรรมของนักเรียนกลุ่มทดลอง เมื่อพิจารณาตามตัวแปรการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม กับผลการเรียนเฉลี่ย

Source of variation	df	SS	MS	F	Sig
(ก) x (ข)	2	.85	.85	.01	.91
ผลการเรียนเฉลี่ย (ข)	2	426.62	426.62	6.23*	.01
การได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม (ก)	1	3255.00	3255.00	47.50**	.00
ความคลาดเคลื่อน	24	1781.63	68.52		
รวม	29	5536.80			

จากตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทางของพฤติกรรมยุติธรรมของนักเรียนกลุ่มทดลอง พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาตามการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม ซึ่งเป็นผลที่พบแล้วในสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาตามผลการเรียนเฉลี่ย และไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรมกับผลการเรียนเฉลี่ย

ผลที่พบสรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีผลการเรียนเฉลี่ยแตกต่างกัน หลังการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม มีพฤติกรรมยุติธรรมไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลดังกล่าวไม่สนับสนุนสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ที่ว่า “นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีเพศ ผลการเรียนเฉลี่ย และรายได้ของครอบครัวต่างกัน หลังการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม จะมีพฤติกรรมยุติธรรมแตกต่างกัน”

ตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมยุติธรรมของนักเรียนกลุ่มทดลอง เมื่อพิจารณาตามตัวแปรการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรมกับรายได้ของครอบครัว

Source of variation	df	SS	MS	F	Sig
(ก) x (ข)	1	123.93	123.93	1.67	.20
รายได้ของครอบครัว (ข)	1	128.23	128.23	1.73	.20
การได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม (ก)	1	2871.87	2871.87	38.73**	.00
ความคลาดเคลื่อน	26	1928.10	74.16		
รวม	29	5536.80			

จากตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน 2 ทางของพฤติกรรมยุติธรรมของนักเรียนกลุ่มทดลองกับรายได้ของครอบครัว พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาตามการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม ซึ่งเป็นผลที่เคยพบแล้วในสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาตามรายได้ของครอบครัว และไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรมกับรายได้ของครอบครัว

ผลที่พบสรุปได้ว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีรายได้ของครอบครัวแตกต่างกัน หลังการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม มีพฤติกรรมยุติธรรมไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลดังกล่าวไม่สนับสนุนสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ที่ว่า “นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีเพศ ผลการเรียนเฉลี่ย และรายได้ของครอบครัวต่างกัน หลังการได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมยุติธรรม จะมีพฤติกรรมยุติธรรมแตกต่างกัน”